

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Deutsche Telekom AG

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Pozostałe strony postępowania: Go Yellow GmbH i Telix AG

Pytania prejudycjalne

Czy art. 25 ust. 2 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zezwala on państwowym członkowskim na zobowiązanie przedsiębiorstw przydzielających numery telefonu abonentom do udostępnienia danych abonentów, którym przedsiębiorstwa te nie przydzieliły same numerów telefonu, w celu zapewnienia publicznie dostępnych usług biura numerów i spisów abonentów, o ile przedsiębiorstwo to takie dane posiada?

Jeżeli na poprzedzające pytanie należy udzielić odpowiedzi twierdzącej:

Czy art. 12 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że nałożenie powyższego obowiązku przez krajowych ustawodawców zależne jest od udzielenia przez innych operatorów telefonicznych lub ich abonentów zgody na przekazanie danych albo przynajmniej od niewyrażenia przez nich wobec tego sprzeciwu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 201, s. 37.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen Sad (Najwyższy Sąd Administracyjny) (Bułgaria), w dniu 23 grudnia 2009 r. — Aurubis Błgaria przeciwko Nachalnik na Mitnitsa — Sofia

(Sprawa C-546/09)

(2010/C 80/16)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Varhoven administrativen Sad (Najwyższy Sąd Administracyjny)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Aurubis Błgaria AD

Strona pozwana: Nachalnik na Mitnitsa — Sofia (naczelnik urzędu celnego Sofia)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 232 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny powinien być interpretowany przez sądy krajowe w ten sposób, że organy celne mogą pobierać odsetki za zwłokę od kwoty dodatkowych długów celnych jedynie za okres, który następuje po zaksięgowaniu, powiadomieniu dłużnika i upływności terminu wyznaczonego przez organ celny na zapłatę dodatkowych długów celnych na podstawie art. 222 ust. 1 lit. a) rozporządzenia?
- 2) Czy art. 214 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, wobec braku odnośnych przepisów w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92, należy interpretować w ten sposób, że organy krajowe nie są uprawnione do pobierania odsetek wyrównawczych za okres pomiędzy pierwotnym zgłoszeniem celnym i retrospektywnym zaksięgowaniem?
- 3) Czy przepisy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny i rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającym przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 należy interpretować w ten sposób, że wobec braku przepisów krajowych, które w przypadku retrospektywnego zaksięgowania wyraźnie przewidują podwyższenie ceł lub inną krajową sankcję w wysokości kwoty, która zostałaby pobrana jako odsetki za zwłokę za okres pomiędzy powstaniem długu celnego i retrospektywnym zaksięgowaniem, prawo wspólnotowe nie zezwala sądom krajowym na dokonanie takiego podwyższenia lub na wymierzenia takiej sankcji?